

عنوان مقاله:

ارزش چرایی رویشگاه های شور

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شورورزی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

جواد معتمدی - دانشیار پژوهشی، بخش تحقیقات مرتع، موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

احسان زندی اصفهان - استادیار پژوهشی، بخش تحقیقات مرتع، موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

وضعیت کمبود علوفه طی دوره های خشکسالی، بیانگر آن است که جهت تامین بخشباز علوفه، از طریق علوفه های کم آب بر و مقاوم به شوری و خشکی، باید راهکار خردمندانه ایاندیشیده شود. در این راستا، مرتعکاری گونه های غیربومی هالوفیت در رویشگاه های شور، به عنوان سیستم سودمندی برای تولید علوفه، در نظر گرفته شده است. در این ارتباط، آمارگمراه کنند های ارائه و نظرات متفاوتی در خصوص ادامه یا توقف مرتعکاری در شور هزارها، مطرح بوده است. ارزیابی جنبه های مثبت و منفی مرتع کاری گونه های غیربومی هالوفیت، لزوم توجه بیشتر به پتانسیل رویشگاه های شور و گونه های بومی هالوفیت، جهت تامین کمبود علوفه را متذکر می شود. از این رو، در گام اول باید ارزش چرایی رویشگاه های شوردر تغذیه دام و تامین علوفه، مشخص و در صورت لزوم، بر ایجاد چراگاه های مصنوعی یا شورورزی گونه های هالوفیت، اقدام گردد. ارزش چرایی رویشگاه های شور، بیانگر آن است که هالوفیت ها در مقایسه با دیگر گونه های مرتعی، دارای مقادیر زیادی پروتئین و مقادیر کمتری انرژی متابولیسمی می باشند. این گونه ها به منظور اینکه به عنوان یک رژیم غذایی مناسب و کافی مطرح باشند، باید با موادی که انرژی زیادی دارند، به صورت مکمل مخلوط شوند. در این صورت، نقش آن در تامین علوفه در فصل غیررشد، مشابه تغذیه کنسانتره غنیاز ویتامین و ازت به عنوان مکمل غذایی است. آنچه مسلم است، به واسطه ارزش غذایی خوبی که رویشگاه های شور دارند، می توانند نقش بارزی در پرورش دام و به ویژه شترداری، ایفا نمایند.

کلمات کلیدی:

تغذیه دام، خشکسالی، کیفیت علوفه، مرتعکاری، گونه های هالوفیت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135165>

